

تأثیر متقابل علوم مهندسی و علوم اجتماعی بر یکدیگر

عباس ملکی^۱، علی مقداری^۲

^۱دانشگاه صنعتی شریف، maleki@sharif.edu

^۲دانشگاه صنعتی شریف، meghdari@sharif.edu

چکیده

اندیشمندان علوم جامع و فلاسفه معتقدند که علم ذاتا یک ماهیت بیشتر ندارد. هدف علم روش نمودن مسیر حیات انسانی برای داشتن آینده ای بهتر است. اما علم و ذات واحد آن به هزاران رنگ و هزاران سطح و هزاران لایه خود را می نمایاند. برخی از علوم قابلیت آزمایش متواتر را دارند که به آنها علوم تجربی می گویند. برخی دیگر قابلیت تکرار ندارند و چون با انسان و رفتار او سروکار دارند، به علوم انسانی شهرت دارند. انسان، موجودی اجتماعی است و از ابتدای حیات خود به صورت گروهی و دستجمعی زندگی کرده است. تاریخ انسان مشحون از نیازها و مناسبات اجتماعی است. حتی انسان غارنشین و بشری که در قلب جنگلها یا در جزایر دور افتاده زندگی می کرده، در هر زمان و مکانی که نشانی از او مستقیم نباشد. کمتر می توان انسان را جدا و مستقل از جامعه ملاحظه و بررسی کرد یا زندگی صرفًا فردی برای او قائل شد. گذشته از بقای جسمانی موجودات مانند اسکلت ها و فسیلها تملکی اُلاری که از گذشته انسان برجای مانده آثار گروهی و جمعی است، یا تحت تأثیر نیازها و مناسبات اجتماعی او ساخته و پرداخته شده است چنان که هنرها و دست افزارها و مجموعه های تمدن و فرهنگ و آثار دیگر انسانی چنین است. موضوع علوم اجتماعی، پدیده های اجتماعی است که در زمان کم و بیش طولانی شکل گرفته است و پدیده های حول محور انسان اجتماعی و ویژگی های آن دور میزند.

اگرچه همه افراد در جامعه زندگی می کنند و در فعالیتهای اجتماعی شریک و سهیمتند، اما نمی توانند به سادگی و به طور مستقیم به حقایق اجتماعی بپرند. روابط اجتماعی و سازمانها به تدریج پیچیده گشته به طوری که درک و فهم آن به بررسی و مطالعه خاص نیازمند است. به عبارت دیگر همچنان که پدیده های طبیعی موضوع علوم طبیعی است، پدیده های اجتماعی نیز موضوع علوم اجتماعی است که باید در مرموده آن مطالعه و تحقیق شود. از طرف دیگر، در میان علوم تجربی، مهندسی دارای موقعیت ویژه است. مهندسی در حال تسهیل زندگی انسان از طریق آزاد نمودن انرژی های نهفته و مشابه سازی قواعد حاکم بر طبیعت است. زندگی انسانی در شهرها آنکه بلحاظ فیزیکی راحت تر و لذت بخش تر از قرنها پیش است و پیشرفت های بشری تا آنجا گسترش شده است که دست اندازی به کرات دیگر امری متناول است. از طرف دیگر استفاده وسیع انسان از منابع طبیعی و ذخایر جهانی نگرانی هایی را در مورد آینده کوه خاکی دامن زده است. برخی معتقدند که ضعف علوم مهندسی باعث گسترش امراض شده است مانند آلودگی هوا و بیماری های خاص مانند بیماری های ذهنی و روانی. پیامد عدم گسترش همگانی مابین انسان و طبیعت ایجاد ناسازگاری در حیات بشری بوده است. اکثر علوم مهندسی ناظر به طراحی است. یک جنبه بسیار مهم این طراحی ها این است که با قابلیت سعی و خطا، حال چه در آزمایشگاه، چه پشت کامپیوتر، می توان ساعتها جای المثلها را عوض کرده و پاسخ مدار را چک کرد. اما افرادی نظیر هربرت سیمون از بخش علوم اجتماعی معتقد است که ما در طراحی در حوزه اجتماع، با پدیده متقاضی سروکار داریم و لذا مثل فضای مهندسی یا یک نقلش و مجسمه ساز نمی توان با سعی و خطا به نتیجه رسید. بنابراین طراحی یک مدل به همین سادگی امکان پذیر نیست و هرچقدر هم یک مدل بلحاظ تئوری بصورت مطلوب درست شود، تا این مدل نرود و به صورت اتفاقی پیاده سازی نشود، نمی توان اعتبار آن را ستیغید. حال در این فضای سیاری بحث می کنند که حتی سنجش اعتبار یک مدل پیاده سازی شده نیز پیچیدگی های فراوان خود را دارد چرا که متغیرهای فراوانی هستند که دست ما نیستند و ما به سادگی نمی توانیم خروجی هایی به دست آمده را به مدل نسبت دهیم. در فضای غیر مهندسی پیاده سازی یک مدل کار سخت و ناممکنی است، مثلاً تغییر نظام آموزشی گاریست که دارای مشکلات متعددی است.

• استفاده های علوم انسانی از علوم مهندسی

۱. در حوزه اجتماعی گرایشی وجود دارد که مایل است همانند رشته های مهندسی به طراحی بپردازند. طراحی یک مدل برای یک

مسئله اجتماعی، یا تبیین یک موضوع اتفاق افتاده در گوشه ای از جهان، بررسی روابط در این حادثه، تقسیم پدیده ها، گردآوری اطلاعات و انتخاب روش تحقیق از روش های مهندسی استفاده می نمایند.

۲. برخی از پژوهه های علوم اجتماعی از مکانیزم های اعتبارسنجی مهندسی استفاده می نمایند.

• استفاده های علوم مهندسی از علوم تجربی

۱. یکی از روش هایی که از حوزه علوم انسانی وارد مهندسی شده است، روش هایی است که مرتبط با نظر نخبگان و خبرگان است.